

Gabriela Futová

Nototo

a strašidelná škola
Elvíry Múdrej

ilustrovala Marcela Kupčíková

An orange speech bubble with a small tail pointing towards the bottom right, containing the title and author information.

Nototo

a strašidelná škola
Elvíry Múdrej

Gabriela Futová

Nototo

a strašidelná škola
Elvíry Múdrej

ilustrovala Marcela Kupčíková

slovart

**MINISTERSTVO KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Text © Gabriela Futová 2015

Illustrations © Marcela Kupčíková 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-1349-9

Škriatkovská encyklopédia 7

Príbeh o neposlušnom škriatkovi 34

O čom sníval Nototo 45

Rozprávka o odvážnom škriatkovi 59

O škriatkovi, ktorý nocoval s mačkou 76

Rozprávka o tom, ako v škriatkovskej škole strašilo 101

Čo sa snívало Nototovi 114

Škriatkovská encyklopédia

Elvíra Múdra

Učiteľka všetkých škriatkov na svete. Škriatkovia k nej prichádzajú na niekoľkodňové pobyty, kde ich Elvíra naučí tie najdôležitejšie veci, ktoré musia škriatkovia ovládať. Jej charakteristickou farbou je zelená a veľkou zaujímavosťou sú rastúce uši. Ak chce Elvíra lepšie počuť, uši sa jej zväčšia. Elvíra je veľmi láskavá, aj keď by s jej metódami ozajstní učitelia zrejme mali problém.

Nototo

Písmenkový škriatok vyskytujúci sa zvyčajne v rodine prváčika. Jeho úlohou je ustrážiť tancujúce písmenka a pomáhať prváčikovi písať krasopisne. Písmenkový škriatok sa rád hrá s písmenkami, a ak má milého prváčika, dokáže mu uľahčiť písanie aj čítanie. V prípade, že sa nazlostí, dokáže narobiť v zošite a medzi písmenkami riadnu šarapatu. Nevyhýba sa ani hraniu s atramentom.

Jajka

Šijacia škriatkuľka. Jej charakteristickou vlastnosťou je maličký vzrast. Najradšej býva na vankúšiku s ihlami a pri šijacích potrebách. Jajka má meno, ktoré vzniklo pri nečakanom dotyku prsta alebo inej časti tela s hrotom ihly (špendlíka). Pri láskavom zaobchádzaní sa môže stať Jajka skvelou pomocníčkou, ktorá rada poukladá všetky šijacie potreby tak, aby sa nikdy nikto nezranil. Je schopná nájsť zapotrešené ihly aj na ťažko dostupných miestach.

Hlavaderavá

Škriatok, ktorý dostal meno kvôli zábudlivosti. Ak niekto veľa zabúda, hovorí sa, že mu myšlienky z pamäte utekajú, pretože má deravú hlavu. V skutočnosti, samozrejme, žiadnu hlavu deravú nemá. Hlavaderavá však môže svojmu človeku pomáhať tak, aby nezabúdal. Veci, na ktoré má myslieť, mu dokáže rôznymi spôsobmi pripomínať. Napríklad jeho pamäť neustále trénuje, trebárs aj prekladaním vecí v polici a podobne.

Pozor

Škriatok Pozor je pomenovaný vďaka nepozornosti, pre ktorú sa zvyknú zraniť noví uční v kuchyni. Jeho úlohou je zmierniť dopad zatvárajúcich sa dverí na učňov nos, prípadne dverám a učňom úplne zabrániť, aby sa nečakane stretli. Robí to viacerými spôsobmi, najčastejšie tak, že odpúta učňovu pozornosť zhodením časti príboru na zem. Učeň sa otočí a lietacie dvere ho neudrú do nosa.

Matičkaskákavá

Škriatkuľka vznikla, keď jedna gazdiná zhíkla pri pohľade na preplnený kôš s nevyžehlenou bielizňou. Má veľmi zaujímavý výzor, pretože sama pôsobí veľmi pokrčene a trochu smiešne. Jej úlohou je zabrániť tomu, aby sa vypratá bielizeň čakajúca na vyžehlenie pokrčila viac, ako je nutné. V prípade nevďaku sa vie škriatkuľka poriadne rozčúliť, čo sa prejavuje ťažko žehliteľnými záhybmi na všetkom oblečení.

Mňaporazí

Škriatok sa narodil v obchode s veľmi nešikovnou predavačkou. Takmer každý deň niečo rozbila alebo roztrhla. Keď sa narodil škriatok Mňaporazí, práve roztrhla vrečko s múkou. Múka sa rozsypala po čerstvo umytej dlážke a prilepila sa na ňu. Predavačka skríkla „Mňa porazí!“ a škriatok sa narodil. Jeho úlohou je pomáhať tejto nešťastnici, aby nebola až taká nešikovní. V prípade, že bude predavačka k škriatkovi protivná, spraví z nej ešte väčšiu nešikovnicu.

VŠETKÉHO VEĽA ŠKODÍ.
AJ NEPOSĽÚCHANIA.

Vylezleboťakopnem

Škriatok Vylezleboťakopnem sa za svoje meno veľmi hanbí. Narodil sa v rodine s veľa malými chlapcami, ktorí veľmi radi vystráajú a robia si prieky. Výkrik „Vylez, lebo ťa kopnem!“ používajú chlapci veľmi často, hlavne vtedy, keď sa prihodí niečo, o čom by nemala ich mama vedieť. Vtedy sa totiž radi ukrývajú pod skriňou. Škriatok Vylezleboťakopnem je veľmi plachý, ale pri láskavej opatere dokáže odvrátiť mamin krik aj iné nepríjemnosti upútaním pozornosti na niečo menej hrozivé.

Ked'aschmatnem

Veľmi neposlušný škriatok, ktorý sa narodil v rodine s neposlušným dievčatkom. Výnimočne ide o škriatka, ktorý sa rád ukazoval, aj pred dievčatkom. Malá slečna od neho vyžadovala poslušnosť, čo sa pravda nestalo. V tomto prípade išlo o škriatka, ktorý pomáhal rodičom zvládať neposlušné dieťa. Napríklad ak dievčatko chcelo od zlosti tresnúť dverami, škriatok zariadil, že sa dvere vôbec nedali zavrieť.

Odvážliko

Ide o škriatka pomenovaného podľa jedného veľmi odvážneho kaskadéra. Nevyhýbal sa žiadnym ani tým najťažším kúskom, preto ho kamaráti volali: Ten, kto sa vždy odváži. Odvážliko bol škriatok, ktorý by nám mohol pripomínať slovenského ľudového hrdinu Nebojsu. Nebál sa ničoho a nikoho a nebyť príhody, ktorú rozprávala Elvíra Múdra svojim škriatkom, nikdy by neprišiel na to, aký je strach niekedy dôležitý.

Bojko

Ako vyplýva z mena, ide o prehnane bojazlivého škriatka. Narodil sa v rodine s chlapčekom, ktorý sa bál úplne všetkého. Trávy, mravcov, psíkov... Rodičia mu často vravievali, že je fakt riadny bojko. Chlapček zo svojho strachu vyrástol, keď mu rodičia kúpili vlastného (a dosť veľkého) psíka. Psík sa stal jeho najlepším kamarátom, spolu s ním sa už obyčajných vecí vôbec nebál. Podobne bol na tom Bojko. Bát sa síce nikdy neprestal, ale svoj strach v prípade núdze dokáže kedykoľvek prekonať.

ŠIJÚ SO MNOU
VŠETCI ČERTI, ALE
MAČKA JE MAČKA.

SMIECH JE
KORENÍM
ŽIVOTA.

Dohája

Dohája bol škriatkom, ktorý vedel poslúchať, ale nevelmi ho to bavilo. Meno dostal po malom chlapčekovi, ktorý začal veľmi skoro chodiť a jeho mama mala vždy plné ruky práce, aby ho ustrážila. Aj škriatok bol podobný. Stále sa mechril a čosi robil, na jednom mieste nevydržal obsedieť ani minútku. Až kým ho jeho pani učiteľka v škole jedného dňa riadne nepotrešala.

Hophop

Hophop síce mal meno podľa faktu, že sa skôr naučil skákať ako chodiť, ale celkom by mu pristalo aj iné meno. Škriatok Hophop totiž miloval zábavu a žarty. Rád sa zabával aj na cudzí účet, ale vystreliť si dokázal aj sám zo seba. Kvôli veselej povahe ho ostatní škriatkovia doslova zbožňovali. Tam, kde totiž bol Hophop, tam nikdy nebolo smutno.